

МИРЯНСКИЯТ ЖИВОТ И МАСОНСТВОТО КАТО ПРЕЖИВЯВАНЕ (МАСОНЕТИКА)

Бр. В.С., Ложа Феникс

Занимание на мислещия Човек е как **ДА БЪДЕ** правилно, как да живее по Вселенските Закони, как да намери своето място в света. Отнася се за разтревожения човек, Човекът, който вече си е задал въпроса: Защо ? Това е търсещият Човек. Изложението, представлява моята гледна точка, като размисъл. За да разбере **кое мислене, кое поведение, коя постъпка, е профанска**, трябва да потърся началото, трябва да имам нещо друго, сигурно, крайгълен камък, към който да приравня дадено мислене, поведение, постъпка. Такова занимание ще ми помогне, и не е сложно да се изпълни, трябва Сила. Също трябва воля, работа, дисциплина и търпение...

Масонството, като етично преживяване, е **РЕШЕНИЕТО**. Стремещът към него е усилието **ДА БЪДЕМ** по Вселенския Закон.

Карл Ясперс стига до заключение, че „**това, което някой Е, го е постигнал заради каузата, която сам си е дал, за да го постигне**”, а Хавиер Гуиш казва: „...нашите вярвания са основа на нашия живот. Чрез нашия вътрешен диалог се превръщаме в специалисти в изкуството да си втъпяваме идеи и да мислим върху това което мислим”

Масонската етика съществува поради противопоставянето между това, което **ТРЯБВА ДА Е** и това което Е, **противопоставянето между НАЛИЧНОТО и ДЪЛЖИМОТО**.

В братската верига би трябвало да е естествено Дължимото да е Желано, би трябвало да е естествено осъзнаването на **НАЛИЧНОТО** като непълно. Пътят за постигане на пълнотата на Дължимото е пътят към Истината, Свободата и Съвършенството.

Може да се каже и така: От гледна точка на развитието на вселенското човешко битие и усъвършенстването на човешките отношения, разминаването между масонската философия и светската религиозна и политическа доктрина, налага необходимостта от съществуването на масонския морал.

Масонската етика е комплекс от морални норми и предписания. Като 10-те божии заповеди. Те се формулират тъкмо защото **НАЛИЧНОТО** - това, което Е, мирянският реален живот, се различава от **ДЪЛЖИМОТО** - това, което трябва **ДА БЪДЕ**, масонското преживяване, за изграждане на един **НОВ ХУМАНЕН РЕД**.

Може ли някой да опровергае сегашната действителност:

Не кради..., и всички крадат...

Не лъжи..., и всички лъжат,

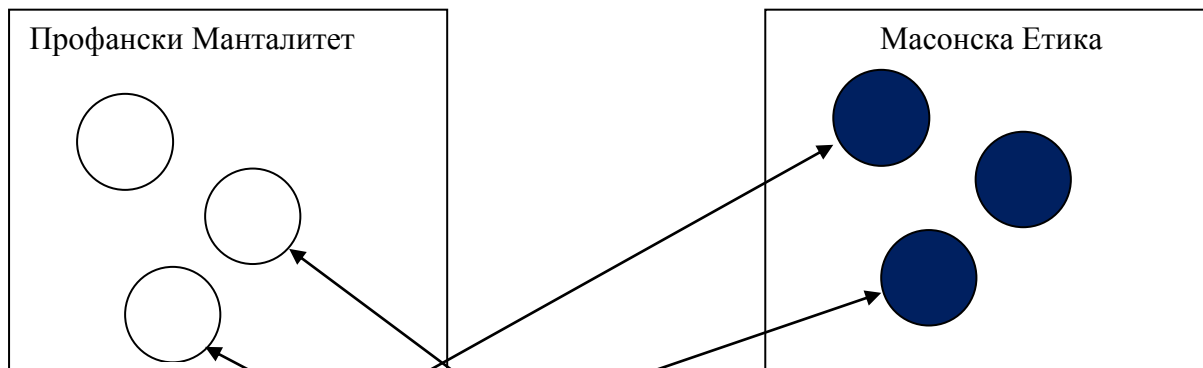
Не прелюбодействай..., и всички ...!

и.т.н., това е съществуващото.

Ако масонският и наличният манталитет съвпадат, няма да има явление масонски морал. Масонската етика и Съществуващото (Наличното) си противостоят

Отношението между Масонската Етика и Профанството е в движение и благодарение на неговата динамика, можем да говорим за развитие на масонския морал.

Ако си представим визуално профанския манталитет и масонската философия, ще видим празноти в картината на мирянския живот. Ако тези празноти ги няма, щяхме да имаме една хомогенна картина.

Природно е да обичаш, профанско е да мразиш и завиждаш.
Природно е да вярваш, да положиш доверието за основа на отношението ти към света, съобразявайки съществуването си с мъдростта, хармонията, равновесието, красотата, със съвършенството. Профанско е да си подозрителен и негативен към всичко и към всички (различно е от СЪ-МНЕНИЕ)

Профанството е първично духовно съществуване, липса на разбиране за етика, отсъствие на ноетическо отношение към морала (ноетиката е наука, която се занимава с вътрешното знание, това наследено знание, което имаме, но не знаем за него, то не се е разкрило пред нас поради липса на критичен момент, внимание и фокус към него, това знание може да бъде о-съ-знато чрез мислене за съществуващото и търсене на смисъла)

Активният фактор в динамиката на отношението между Масонство и Мирянство е Масонството. В онтологичен план Масонството има по-висок битиен статус от Профанството. Масонството и Профанството се обвързват с Човека, със същността на Човека. Понятието Човешка същност се употребява като дескриптивно понятие, но то се употребява и като нормативно, предескриптивно понятие. Най-фундаменталното в Човека е, че Човекът се стреми към пълнота на своето собствено битие. Човек е разумно, творчески действащо същество, чиито фундаментален интерес е да постигне пълнота в собственото си битие – нормативно.

МАСОНСКАТА ЕТИКА Е НОРМАТИВНА КОНЦЕПЦИЯ, ОСНОВЕН ОБЕКТ НА УСЪВЪРШЕНСТВАНЕ Е СЪДЪРЖАНИЕТО НА ДЪЛЖИМИЯ МАСОНСКИ МАРАЛ.

МАСОНСТВОТО КАТО ПРЕЖИВЯВЯНЕ.

Масонството е концепция, вселенска доктрина, етически модел. Но най-вече Масонството е преживяване, случва ни се денонощно, можем да го живеем без да може някои да ни пречи. Мотивацията ни за това може да бъде дори само... дълголетие ...! Но тя е много повече.

Три са основните човешки отношения:

1. Към себе си – смисълът на човешкия живот

2. Към света като цяло – моралният идеал
3. Към другия човек – любов

Масонско Дължимото зависи от индивидуалния избор, т.е. вътрешно приемане, което е акт на индивидуален избор. Масонският морал е начин на съществуване, защото вътрешно си избрал това.

Моралът в съвременната обществена система не е най-високият възможен, а може би е ... ! Или е възможно издигането на съществуващия морал в сегашната обществена система до масонския морал, до морала на Новата Ера !

От раждането си Човек е в състояние на объркване и ограничени вярвания, Тези състояния могат да бъдат преодолени само чрез самостоятелна работа върху самия себе си, използвайки дълбочината и безкрайния ресурс на съзнанието.

Три са основните въпроси (свързани с трите основни отношения):

1. Какъв искам да бъда ?
2. В какъв свят искам да живея ?
3. Как се отнасям към другите ?

Отговорите представляват масонския нравствен идеал, каквото представляват
ЗАДЪЛЖЕНИЯТА НА СВОБОДНИЯ ЗИДАР

Светско, профанско е да живееш по инстинкт, задоволявайки първичните си материални нужди, да си глупав атеист и н е р е л и г и о з е н егоцентрик, да основеш битието си на сетивните възприятия и материалните цели като висша ценност на живота, да господстваш над побратимите си и да ги поробваш. Профанът е заблуден човек. Профанският Свят е цялостно обхванат от религиозни, политически и други най-разнообразни противоречия.

Масонско е да обичаш и да вярваш. Във Великия Архитект на Вселената. В себе си. Вероизповеданието на масона е честта и правдата, хумаността и приятелството. Майсторът не поробва чирака, а му показва зидарския занаят, за да работят заедно великия градеж. „...не трябва да търпим или да вярваме на твърденията, които чуваме от другите...ние трябва да се опираме на своята вяра, понеже тя е чиста, прозрачна и се е родила в самите нас. Тя не може да ни заблуди..”

Светско, профанско е да не спазваш законите. Да крадеш, лъжеш, прелюбодействаш, злодействаш. Мирянинът заговорничи със съсед, колеги, съекипници всякакви. Ключкарства, разпространява слухове и злослови за другите, предизвиква, дори и несъзнателно, противоборство и

Масонско е да си мирен човек, честен предприемач, добър служител, съсед. Масонът живее по норми, сплотяващи обществото и преодоляващи индивидуализма и агресивността, залага на съвестта, състраданието, приятелството, д р у ж б а т а и т . н . Това мислене и поведение е пример, с който най-вече може да се предава на членовете на обществото масонският морал, но като му помага също да го

Светско, профанско е да мързелуваш и да не се грижиш за развитието си като добър професионалист. Да не харесваш работата си, да работиш без цел и план, да не осъзнаеш и да не използваш заложената в теб способност да твориш, да не допринасяш за общите добри резултати. Да не спазваш правилата за работа и да

Масонско е да се трудиш неуморно в ежедневието, на местоработата си и в къщи, по план, който осигурява устойчиво развитие на теб и на семейството ти, както и на работата, която вършиш. Така както това става в масонската работилница. Да си полезен там, където можеш, да се издигаш в уменията си и знанията си и да

Светско, профанско е с недостойни подбуди да се стремиш да се присъединиш към някоя организация, за да се възползваш от нея за своето издигане във власт и богатство, възползвайки се от положението ѝ в тази несправедлива социална, обществена и политическа с и с т е м а

Ако работиш и живееш по М а с о н с к и я морал, на всяко възвишено място ще бъдеш желан и поканен. Но ти трябва да знаеш истинската идеята и целта на тази организация и да провериш дали отговаря на масонските ценности.

Светско, профанско е да се опитваш да работиш по-малко отколкото това е определено от правилата, заблуждавайки твоите ръководители или подчинени. Да използваш в работата си методи и прийоми неодобрявани в предприятието. Да се държиш и говориш обидно и неприлично. Да общуваш лошо с колегите си, което да води до неприязън, вражди и лоши отношения, което не е никак благоприятно за общия прогрес. Да разхищаваш средствата на предприятието и да проявяваш лакомия, когато ти е позволено да ползваш храна или друга помощ поради естеството на работата ти. Да завиждаш на постиженията на колегите ти и да искаш да заграбиш тяхното място, без да имаш нужните умения и без това да се налага. Да си недоволен от възнаграждението си защото други получавали по-големи, но да не си обясняваш защо това е така. Да не използваш времето си ефективно. Да не си съсредоточен в работата си, да водиш разговори на теми

Масонско е да работиш усилено и честно, според възможностите си, и да се стремиш към подобрене, за да си полезен на п р е д п р и я т и е т о с и . Да си достоен и да уважаваш достойнството на колегите си. Да сътрудничиш, най-напред изпълнявайки собствените си задължения и после да оказваш помощ на другите да изпълняват своите. Да допринесеш за доброто общуване с колегите си, което да води до благоприятна атмосфера. Да защитаваш и спазваш правилата за разход на средствата на предприятието, с което допринасяш за неговото финансово здраве. Да признаваш постиженията на колегите ти и да ги последваш в уменията им за по-добри постижения. Да си доволен от възнаграждението си и да искаш повишение достойно – когато покажеш какво повече си направил за него, а и да си спокоен, че добрата работа винаги се забелязва. Да разпределяш правилно

Светско, профанско е когато сме на извън работа или на празници да прекаляваме и да не прилагаме мярка, когато ни се остави ние самите да решаваме как да се развличаме. Често се стига и до безпринципни караници за спорт, музика, политика, и др., повлияни от повечето и з п и т а л к о х о л .

Масонско е да почиваш добре от добре свършената работа. Празниците са заслужена отмора и време за телесно и умствено възстановяване. Мярката трябва да е водещ съветник във всички забавления. Защото тялото и душата са две здраво свързани части на едно цяло. Всяка промяна в едната, води до промяна в другата. Здрава душа осигурява здраво

Светско, профанско е да срещнеш извън предприятието твой колега и да проявиш невъздържание като изразиш неуважение или се направиш, че не го виждаш, или избегнеш срещата с него, по някакви лични предразсъдъци и причини, които представляват твоя възглед за нещата и са я с н и с а м о н а т е б .

Масонско е да се радваш приятелски на срещите си с всички и по всяко време. Такова представяне в обкръжението представлява понятието възприятие на любовта като висша ценност в масонското съществуване. Да поздравиш с усмивка, да се поинтересуваш искрено за състоянието, да благодариш, да помогнеш ако можеш, да отправиш добри пожелания....
Добродетелта в основата на човешкото поведение е масонско представяне.

Светско, профанско е да се фукаш с информираност и да правиш разкрития по непублични въпроси на предприятието пред външни хора, и си придаваш важности по теми от служебен характер.

Масонско е да си смирен. Ако самият велик мислител и преживявал морално Сократ преди 25 века е можел да стигне до разбирането, че ...”знам, че нищо неznam”, то какво остава мнозинството хора. Масонско е резултатите ти да говорят з а т е б

Светско, профанско е да лъжеш семейството си, да се държиш егоцентрично и високомерно в него, да пиянстваш, да отсъстваш без сериозна причина често от вкъщи. Да си високомерен и надут в квартала сред с ъ с е д и т е

Масонско е да си справедлив и да изразяваш ясно позицията си. Ако вследствие на сериозни причини промениш изборите си в живота, трябва да ги съобщиш с уважение и откровено, без да нарушаваш достойнството на другите. Така ще знаеш, че носиш цялата отговорност за новата порция истинска свобода и съвършенство, към която се с т р е м и ш

Светско, Профанско е да се проявява невежество по отношение на естествено правилното, разумно общуване между хората, и различните възгледи, мнения и споровете да завършват в съда, и с безкрайни вражда, битки и войни.

Масонско е да знаеш и постоянно подобряваш общуването с хората. Всеки човек има свои мироглед и той се основава на преживяното от него и дълбочината на рефлексията относно това преживяно. Масонът общува добре като говори на е з и к а н а с ъ б е с е д н и к а

величието на живота.

Масонско е да търсиш истинско Знание. За да стигнеш до Мъдрост, ... „която ръководи нашия градеж“.. Врочем Сократовото „знам, че не знам...“ е само второ ниво (първото е неznam, че неznam..“), следват ...”знам, че знам...” и „... неznam, че знам...“. Зидарското знание е издигнато на ниво процес, за да могат всички от братската верига да бъдат отчасти или напълно заменими в работилницата, така масонството има повече знания от масоните - сумата от знанието на масоните е равна на знанието на зидарското братство. Масонските процеси са кодирано знание. Съществуващото се разпределя в пирамидата като данни в основата, информация в следващото ниво, следва...знание, което преминава в мъдрост. Като масонските фази: Камък – Обработен камък – Катедрала – Градеж. Масонското знание е **скрито знание** и това е **най-голямата тайна на масонството**. До него се стига със съзерцание и преживяване. Тайната на масонството се съдържа в мъдростта на най-отявлените му представители и всеки може да стигне до това ниво чрез любов към тази мъдрост, вяра във великия архитект, разбиране, моделиране и кодиране на това знание, за да стане то явно и достъпно за братската верига. После да се разпространи в един Нов Хуманен Ред. Майсторът, управителите на знанието, трябва да знаят кое е скрито и явно знание и да го пренесе в ложата. (Водейки се от тази идея, сегашните новосъздадени СКМ – старши изпълнителен директор по управление на знанието в най-развитите организации в света, вкл. частни компании, ги развиват като ги превръщат в най-конкурентни структури. Тук масонът трябва да се внимава много, защото така може отново да се разпространява знание и умения, които отново са срещу човека и човешката свобода, срещу стремежа към съвършенство, защото могат да затвърдят заблудата или да вкарат човечеството в нови заблуди. Например умението да убеждаваш, вкл. най-важното умение да комуникираш (манипулираш, в утвърдения най-лош смисъл на тази дума), може да бъде използвано както и досега за втъпяване на идеи и манталитет на обществото, които нямат общо със свободата и човешкото усъвършенстване).

Когато се работи за разширяването на масонството, майсторите трябва да допускат хора със скрито знание, масонско. Водещите майстори в занаята трябва да са тези, които притежават повече скрито знание, да бъдат пример и чрез тяхното моделиране, да служат за обучение на чираците в занаята.

Масонско е да използваш резултатите от материалния успех за финансиране на разпространението на токова истинско знание.

Стремежът към масонско преживяване е процес, в който първото е откриването му и удивлението от радостта, която ти носи. Второто е влюбването в масонското битие. Третото е дълбочината на разбирането му. Четвъртото е критиката на преживяването за постигане на подобрене. Петото е периодичната рекапитулация. После се започва от начало. В нова, по-висока орбита...

Този градеж представлява само опит за принос към разбирането за масонското преживяване. Нека бъде предизвикателство за братята от ложа Феникс на ОВЛБ, а и за всички братя от българската верига, да допълват това непълно описание за масонското преживяване, като обогатяват съдържанието му със свои рефлексии и личен пример. Нека отворим постоянна тема за дискусия, с цел постигане на критична среда и постоянно развитие на масонското преживяване.